

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
 – SECȚIA I PENALĂ - Fond

Dosar nr. 24527/302/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25.06.2020

Tribunalul constituit din:

Președinte –

Judecător –

Grefier –

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - este reprezentat de **procuror**

Pe rol, se află pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect admisibilitatea sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept – privind contestația formulată de contestatorul-condamnat împotriva sentinței penale nr. 321 din 17.02.2017, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. 24527/302/2019.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 321 din 17.02.2017 pronunțată de Judecătoria Sector 5 București – Secția Penală în dosarul nr. 24527/302/2019 în baza art. 459 alin. 5 Cpp., s-a respins cererea de revizuire formulată de revizuentul-condamnat (fiul lui I și V, născut la data de, CNP, deținut în Penitenciarul București-Rahova), ca inadmisibilă.

În baza art. 275 alin. 2 Cpp, a fost obligat revizuentul-condamnat la plata sumei de 150 de lei reprezentând cheltuieli judiciare avansate de către stat.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut că prin cererea înregistrată la data de 17.10.2019 pe rolul Judecătoriei Sectorului 5 București sub numărul 24527/302/2019, revizuentul (fiul lui I și V, născut la data de 29.07.1965, CNP, deținut în Penitenciarul București-Rahova) a solicitat revizuirea Sentinței penale nr. 321 din 17.02.2017, pronunțate de Judecătoria Sector 5 București - Secția I penală în dosarul nr. 24527/302/2017 și a Deciziei penale nr. 200 din 10.04.2017 pronunțate de Tribunalul București - Secția I penală în Dosarul nr. 24527/302/2017. În motivarea cererii sale, revizuentul a arătat că prin Sentința penală nr. 321 din 17.02.2017, pronunțată în Dosarul nr. 24527/302/2017, Judecătoria Sector 6 București - Secția penală I-a achitat pe inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă continuată, prev. de art. 297 alin. (1) și art. 309 C.pen. combinate cu art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 iar prin Decizia penală nr. 200 din 22.05.2015, pronunțată în Dosarul nr. 24527/302/2017, Curtea de Apel București - Secția a II-a penală a admis apelul parchetului, a desființat în parte sentința apelată și, în rejudecare, l-a condamnat pe inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată și continuată, prevăzută și pedepsită de art. 248 și art. 248 ind. 1 vechiul C.pen. combinate cu art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, la pedeapsa principală a închisorii de 8 ani și la pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a) teza a II-a, lit. b) și lit. c) vechiul C.pen. pe o perioadă de 5 ani.

Ulterior pronunțării deciziei definitive de apel de condamnare, a fost adoptată și publicată oficial Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15.06.2016 prin care s-a statuat că norma penală incriminatoare privind abuzul în serviciu este constituțională numai în măsura în care este vorba de încălcarea legislației primare.

Condamnatul [REDACTAT] a formulat o cerere, întemeiată pe art. 4 C.pen. și pe art. 595 C.pr.pen.. de înlăturare a pedepselor (principală, complementară și accesorie) și de constatare a încetării tuturor consecințelor penale ale hotărârii de condamnare a urmare a dezincriminării faptei, cu referire la Decizia penală nr. 700/14 din 22.06.2016, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a penală în Dosarul nr. 4588/103/2011, potrivit efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15.06.2016

Prin Sentința penală nr. [REDACTAT] din 02.02.2017, pronunțată în Dosarul nr. [REDACTAT] Judecătoria Sector 5 București - Secția I penală a respins cererea condamnatului [REDACTAT] de înlăturare a pedepsei și de constatare a încetării tuturor consecințelor penale ca urmare a dezincriminării faptei.

Prin Decizia penală nr. [REDACTAT] din 02.02.2017, pronunțată în Dosarul nr. [REDACTAT] Tribunalul București - Secția I penală a respins contestația formulată de contestatorul [REDACTAT]. Prin aceeași sentință, instanța a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză de condamnatul [REDACTAT], privind neconstituționalitatea art. 595 C.pr.pen. și a art. 4 C.pen.

Ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate de condamnatul [REDACTAT] și ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate ridicată de acesta, prin Decizia nr. [REDACTAT] din 20.12.2018, pronunțată în Dosarul nr. [REDACTAT] și publicată în M.Of. nr. 1083 din 20.12.2018, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de o altă persoană într-o altă cauză și a constatat că: soluția legislativă cuprinsă în art. 595 alin. (1) C.pr.pen.. care nu prevede și decizia Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare ca un caz de înlăturare sau modificare a pedepsei/măsurii educative, este neconstituțională. Soluția legislativă cuprinsă în art. 4 C.pen., care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare, este neconstituțională.

Prin Decizia nr. [REDACTAT] din 25.07.2019, pronunțată în Dosarul nr. [REDACTAT] și publicată în M.Of. nr. 618 din 25.07.2019, Curtea Constituțională, constatând că o excepție de neconstituționalitate privind aceleași dispoziții legislative a fost admisă anterior prin Decizia nr. [REDACTAT] din 20.12.2018, precum și faptul că autorul excepției de neconstituționalitate, [REDACTAT], ridicase propria excepție de neconstituționalitate anterior respectivei decizii de neconstituționalitate. a respins excepția de neconstituționalitate acestuia ca devenită inadmisibilă. Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a trimis la jurisprudența sa constantă privind admisibilitatea unei cereri de revizuire pentru autorul unei excepții de neconstituționalitate respinse ca devenită inadmisibilă.

S-a mai arătat faptul că Cererea de revizuire îndeplinește toate condițiile de admisibilitate stabilite de art. 452 alin. (1), art. 453 alin. (1) lit. f), (3) și (4), art. 455 alin. (1) lit. a), art. 456 alin. (1), (2) și (3), art. 457 alin. (1) și art. 459 alin. (3) C.pr.pen. și de jurisprudența Curții Constituționale.

Revizuentul a arătat faptul că, deși prin sentința vizată de prezenta cerere de revizuire cererea sa a fost respinsă ca neîntemeiată. în schimb, prin decizia de soluționare a contestației declarate împotriva acesteia, instanța de control judiciar a reținut că o asemenea cerere a condamnatului este inadmisibilă, întemeindu-se tocmai pe textele legale care ulterior au fost declarate neconstituționale (legătura acestor dispoziții legislative cu cauza fiind dovedită chiar de faptul că instanța de control judiciar a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale, deci le-a considerat aplicabile în cauză); instanța de control judiciar a statuat expres că nu îi este

deschisă condamnatului calea prevăzută de art. 595 C.pr.pen.. Întrucât nu există o lege de dezincriminare, ci doar o decizie de neconstituționalitate.

Prin urmare, s-a reținut că soluția din cauza în care s-au pronunțat sentința și decizia vizate de prezenta cerere de revizuire, cu privire la cererea condamnatului [redacted], s-a întemeiat în mod fundamental pe dispozițiile legislative declarate neconstituționale, chiar dacă acest lucru s-a întâmplat în calea de atac a contestației, prin decizia de soluționare a acesteia. Sentința primei instanțe (care face obiectul prezentei cereri de revizuire) nu este definitivă decât prin decizia de respingere a contestației (care face și ea obiectul prezentei cereri de revizuire) și în lumina considerentelor acesteia. În plus, cauza în care s-au pronunțat sentința și decizia ce formează obiectul prezentei cereri de revizuire nu a asigurat condamnatului [redacted] accesul real și efectiv la ambele grade de jurisdicție, cât timp instanța de control judiciar, aplicând textele legislative declarate ulterior neconstituționale, a considerat că este inadmisibilă cererea condamnatului, deci nu a mai analizat în mod real și efectiv fondul cererii condamnatului.

S-a constatat că, chestiunea analizei fondului cererii condamnatului prin sentința prin care i s-a respins cererea și parțial și subsidiar, prin decizia prin care i s-a respins contestația (respectiv sentința și decizie fiind vizate de prezenta cerere de revizuire) poate fi discutată exclusiv pe fondul cererii de revizuire, iar nu în faza admisibilității în principiu a cererii de revizuire, fază procesuală în care se discută exclusiv chestiunile privind admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire, prin raportare la cazul de revizuire invocat de revizuent.

Cu privire la temeinicia cererii, s-a reținut că revizuentul a indicat cazul de revizuire ca fiind cel prevăzut de art. 453 alin. (1) lit. f) C.pr.pen.. care dispune că poate fi cerută revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, în favoarea condamnatului, atunci când hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală ce a fost declarată neconstituțională după ce hotărârea a devenit definitivă, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța a reținut următoarele:

Prin Sentința penală nr. [redacted] din 09.04.2017, pronunțată în Dosarul nr. [redacted] 2017, Judecătoria Sector 5 București - Secția I penală a respins cererea condamnatului [redacted], de înlăturare a pedepsei și de constatare a încetării tuturor consecințelor penale ca urmare a dezincriminării faptei. Prin Decizia penală nr. [redacted] din 10.04.2017, pronunțată în Dosarul nr. [redacted] 2017, Tribunalul București - Secția I penală a respins contestația formulată de contestatorul P.C.C. Prin aceeași sentință, instanța a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză de condamnatul [redacted], privind neconstituționalitatea art. 595 C.pr.pen. și a art. 4 C.pen.

S-a reținut că, cererea de revizuire, potrivit art. 459 Cpp, se soluționează în 2 etape, prima dintre acestea fiind admiterea în principiu, iar a doua fiind aceea a rejudecării cauzei după admiterea în principiu.

S-a arătat că în faza admiterii în principiu instanța verifică cererea de revizuire sub aspectul regularității sale, respectiv al îndeplinirii condițiilor în care poate fi exercitată referitor la hotărârile ce pot fi atacate, cazurile ce o justifică, titularii cererii și termenul de introducere.

Cu titlu preliminar, instanța a reținut că revizuirea este calea extraordinară de atac ce poate privi exclusiv hotărârile determinate de art. 452 Cpp și numai pentru cazurile prevăzute de art. 453 Cpp, respectiv, art. 456 Cpp, singurele apte a provoca o reexaminare în fapt a cauzei penale.

Referitor la admisibilitatea cererii, instanța a reținut că potrivit art. 452 alin. 1 Cpp, sunt supuse revizuirii hotărârile judecătorești definitive prin care se soluționează conflictul de drept penal substanțial.

S-a arătat că această concluzie rezultă fără echivoc din examinarea cazurilor de revizuire prevăzute în mod limitativ de art. 453 alin. 1 Cpp, respectiv, „a) s-au descoperit fapte sau

împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză; b) hotărârea a cărei revizuire se cere s-a întemeiat pe declarația unui martor, opinia unui expert sau pe situațiile învederate de un interpret, care a săvârșit infracțiunea de mărturie mincinoasă în cauza a cărei revizuire se cere, influențând astfel soluția pronunțată; c) un înscris care a servit ca temei al hotărârii a cărei revizuire se cere a fost declarat fals în cursul judecării sau după pronunțarea hotărârii, împrejurare care a influențat soluția pronunțată în cauză; d) un membru al completului de judecată, procurorul ori persoana care a efectuat acte de urmărire penală a comis o infracțiune în legătură cu cauza a cărei revizuire se cere, împrejurare care a influențat soluția pronunțată în cauză; e) când două sau mai multe hotărâri judecătorești definitive nu se pot concilia; f) hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală ce a fost declarată neconstituțională după ce hotărârea a devenit definitivă, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.”

În același sens s-a pronunțat și ÎCCJ care, potrivit Deciziei penale nr. 4/2015 – Completul de 9 judecători, a statuat că: „Pot fi atacate cu revizuire numai hotărârile definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei, prin condamnare, achitare sau încetarea procesului penal. Cererea de revizuire îndreptată împotriva altei hotărâri definitive este inadmisibilă.”

Așadar, s-a reținut că hotărârile definitive pronunțate în legătură cu faza de executare a pedepsei, care nu implică o rezolvare a fondului cauzei, nu sunt supuse revizuirii.

Or, prin cererea sa, revizuentul a solicitat admiterea în principiu a cererii de revizuire și anularea sentinței nr. 1001/19.02.2017 a Judecătoriei Sectorului 5 București, definitivă prin DP nr. 1001/19.02.2017 a Tribunalul București - Secția I penală (prin care, în baza art. 598 alin.1 lit. d Cpp, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația la executare formulată de contestatorul-condamnat - ...).

Prin urmare, verificând cererea de revizuire sub aspectele indicate anterior, instanța a constatat că aceasta nu are ca obiect o hotărâre definitivă prin care se soluționează conflictul de drept penal substanțial ci vizează o hotărâre pronunțată în legătură cu faza de executare a pedepsei, sentința nr. 1001/19.02.2017 a Judecătoriei Sectorului 5 București, a cărei revizuire se cere, având ca obiect – contestația la executare, prev. de art. 598 alin. 1 lit. d Cpp, reglementată în Titlul V – Executarea hotărârilor penale.

Pe fondul acestor considerente, constatând că cererea de revizuire este formulată cu privire la o hotărâre care nu este supusă revizuirii, instanța a respins ca inadmisibilă cererea revizuentului-condamnat, apreciind că nu se mai impune analizarea cazurilor de revizuire prev. de art. 453 alin. 1 Cpp.

În baza art. 275 alin. 2 Cpp, a obligat revizuentul la plata sumei de 150 lei reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

Văzând și dispozițiile art. 459 alin. 7 teza finală Cpp,

Împotriva acestei sentințe a formulat contestație condamnatul ... care a solicitat, în esență, să se constate că cererea de revizuire pe care a formulat-o și a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sector 5 București – Secția Penală, este admisibilă, în principiu și prin urmare să se dispună restituirea cauzei în primă instanță în vederea soluționării fondului acesteia pentru asigurarea dublului grad de jurisdicție, întrucât, în mod greșit prima instanță a respins-o ca inadmisibilă.

În încheierea de ședință din data de 18.06.2020 Tribunalul a luat act de împrejurarea că petentul-condamnat ... a fost liberat condiționat la 02.06.2020 ca urmare a deciziei penale nr. ... , precum și de faptul că la dosar a fost înregistrată o cerere, prin care petentul-condamnat, în temeiul art.475 C.p.p., solicită sesizarea Înaltei Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a unor chestiuni de drept, respectiv „Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) C.proc. pen., o

cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) C.proc. pen. poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale.”

Față de cele menționate mai sus, Tribunalul a pus în discuție admisibilitatea cererii formulate de către contestatorul-condamnat ..., privind sesizarea Înaltei Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a unor chestiuni de drept.

Analizând actele și lucrările dosarului, completul reține următoarele:

Potrivit art. 475 C.p.p., „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Din interpretarea dispozițiilor legale mai sus invocate, se desprind mai multe condiții cumulative și obligatorii de admisibilitate a unei astfel de proceduri.

În primul rând, titularii cererii de sesizare pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pot fi: un complet de judecată al înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, care sunt investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță. Această noțiune cuprinsă în dispozițiile art. 475 C. proc. pen. a fost interpretată în sensul că sesizarea trebuie formulată de către instanța care va statua ca ultim grad de jurisdicție. (ICCJ. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Decizia nr. 11 din 2.07.2013, Decizia nr. 11 din 1.09.2014), nerespectarea acestei condiții conducând la respingerea ca inadmisibilă a cererii.

În prezenta cauză, formularea acestei cereri are loc cu ocazia soluționării de către Tribunalul București - Secția I Penală a căii de atac a contestației declarate împotriva Sentinței penale nr. 541/2014 din 10.07.2014 prin care Judecătoria Sectorului 5 București - Secția Penală, în dosarul nr. 2.500/2014/2019, s-a pronunțat asupra cererii de revizuire, împrejurare ce determină îndeplinirea acestei dintâi condiții obligatorii de admisibilitate.

În al doilea rând, pentru a fi admisibilă, sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept trebuie să vizeze chestiuni de drept de care depinde soluționarea pe fondul cauzei.

Față de aceste împrejurări, chestiunea de drept invocată reprezintă o problemă de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, chiar dacă ea reprezintă o problemă de drept procesual penal, fiind singura modalitate în care i se asigură petentului remediul procesual eficient pentru evaluarea situației sale procesuale.

În acest sens, dezlegarea are influență directă asupra soluționării pe fond a cauzei în materialitatea sa (fondul acțiunii penale), întrucât în ipoteza în care interpretarea dată de înalta Curte de Casație și Justiție va fi în sensul de a considera admisibilă formularea unei cereri de revizuire împotriva unei hotărâri definitive în considerarea art. 552 alin. (2) C. proc. pen., finalitatea unei astfel de proceduri ar conduce la rejudecarea cererii de revizuire în cadrul căreia se poate dispune rejudecarea cauzei potrivit regulilor de procedură privind judecarea în primă instanță, influențând în mod direct soluționarea fondului acțiunii penale.

Jurisprudența constanță a înaltei Curți de Casație și Justiție a definitivat parametrii în care trebuie analizată natura juridică a problemei de drept supusă analizei instanței superioare în considerarea dispozițiilor art. 475 C. proc. pen., declarând admisibile mai multe sesizări de pronunțare a unor hotărâri prealabile privind chestiuni de drept procesual penal.

Astfel, prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 2 februarie 2015 a fost admisă sesizarea prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: "care este calea de atac legală în urma desființării deciziei date în recurs, în calea de atac a revizuirii reglementată în procedura prevăzută de art. 465 din Codul de procedură penală (revizuirea în cazul hotărârilor C.E.D.O.), în condițiile în care cauza a parcurs trei grade de jurisdicție (primă instanță, apel și recurs), în ultimă instanță soluționându-se recursul procurorului". Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că, în urma desființării deciziei date în recurs, în calea de atac a revizuirii reglementată în procedura prevăzută de art. 465 din Codul de procedură penală, în condițiile în care cauza a parcurs trei grade de jurisdicție (primă instanță, apel și recurs), în ultimă instanță soluționându-se recursul procurorului, calea de atac este recursul în forma și reglementarea prevăzute de lege la data judecării recursului inițial. În motivarea acestei decizii s-a arătat că, deși obiectul sesizării îl reprezintă o problemă ce se circumscrie sferei normelor procesual penale, de dezlegarea chestiunii de drept depinde "soluționarea pe fond a cauzei", având în vedere diferențele majore între căile de atac prevăzute atât în legislația în vigoare de la 1 februarie 2014, cât și în cea anterioară acestei date.

Prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1/2015 a fost admisă sesizarea prin care se solicita pronunțarea unei hotărâri prealabile, în sensul "dacă hotărârea pronunțată în soluționarea căii de atac extraordinare prevăzute de art. 426 din Codul de procedură penală și împotriva unei sentințe pentru care nu este prevăzută de lege o cale de atac poate fi supusă apelului, conform art. 432 alin. (4) din Codul de procedură penală." Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că hotărârea pronunțată în procedura examinării admisibilității în principiu a contestației în anulare, împotriva unei sentințe pentru care nu este prevăzută o cale de atac, nu poate fi supusă apelului. În motivarea deciziei s-a arătat, referitor la condiția dependenței dintre soluționarea pe fond a cauzei și lămurirea ce ar fi dată chestiunii de drept, că problema admisibilității căii de atac a apelului în ipoteza analizată are consecințe asupra modului de rezolvare a fondului cauzei, instanța supremă a arătat în continuare că, spre deosebire de situațiile când faza procesuală în care se află cauza exclude de plano rezolvarea fondului cauzei, în calea extraordinară a contestației în anulare, dacă s-ar ajunge la concluzia admisibilității apelului, ar exista posibilitatea trecerii în etapa judecării contestației în anulare.

Prin Decizia nr. 1/2015 Înalta Curte de Casație și Justiție a admis sesizarea prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept, în sensul că "în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 466 alin. (1) din Codul de procedură penală instituția redeschiderii procesului penal este aplicabilă doar proceselor în care a avut loc o soluție pe fond a cauzei (judecata în primă instanță și în calea ordinară de atac) sau și celor care au avut ca obiect soluționarea unor căi extraordinare de atac (contestație în anulare, revizuire) ori a altor cereri". Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 466 alin. (1) din Codul de procedură penală, obiectul cererii de redeschidere a procesului penal în cazul judecării în lipsă a persoanei condamnate îl reprezintă numai hotărârile penale definitive prin care s-a dispus condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei, indiferent dacă judecata în primă instanță sau în calea ordinară de atac este consecința rejudecării cauzei ca urmare a admiterii contestației în anulare ori revizuirii. Instanța supremă a arătat că de modul de soluționare a fondului cererii de redeschidere a procesului penal depinde lămurirea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a chestiunii de drept vizând admisibilitatea cererii.

În opinia Tribunalului, este îndeplinită și cea de a treia condiție de admisibilitate, întrucât soluția invocată de Direcția Națională Anticorupție este anterioară reglementării, instituției pronunțării hotărârii prealabile (fiind întemeiate pe dispozițiile Codului de procedură penală din 1969) și prin urmare nu poate fi aplicată unei instituții juridice care la data respectivă nu exista.

Prin urmare, nu există nicio hotărâre prealabilă sau vreun recurs în interesul legii care să fi analizat problema de drept ridicată în prezenta cauză.

Sintetizând, Tribunalul conchide că sunt întrunite toate condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Referitor la opinia completului, precizăm următoarele:

Revizuirea în cazul Deciziilor Curții Constituționale nu se mai fundamentează pe o eroare de fapt în rezolvarea inițială a fondului, ci pe o violare continuă a efectelor definitive și obligatorii ale Deciziilor Curții Constituționale, prin care, ulterior rămânerii definitive a hotărârii pronunțate în cauză, a fost declarată neconstituționalitatea prevederii legale pe care hotărârea s-a întemeiat.

Finalitatea acestei revizurii speciale este așadar înlăturarea din sfera ordinii de drept reale a unei hotărâri penale definitive care conține o eroare judiciară ce aduce gravă atingere ordinii de drept constituționale.

Fără a fi o eroare de fapt, eroarea judiciară în cazul revizurii pentru Deciziile Curții Constituționale este a priori descrisă în corpul textului care reglementează acest caz - art. 453 alin. (1) lit. f) CPP.

Există o concordanță deplină între ipoteza reglementată la nivel normativ și situația revizuentului, în sensul că eroarea produsă prin respingerea cererii sale inițiale a fost cauzată de aplicarea unui text legal exact în forma în care a fost ulterior declarat neconstituțional.

Revizuentul a invocat excepția de neconstituționalitate a acestui text și instanța de judecată a dispus sesizarea Curții Constituționale, însă i-a respins cererea pe fondul său, invocând dispoziția declarată neconstituțională, astfel că efectele juridice negative pentru revizuent, decurgând din încălcarea dispoziției constituționale, continuă să se producă - deoarece este în continuare în executarea unei pedepse pronunțate pentru o faptă posibil dezincriminată prin efectul pronunțării unei decizii de constatare a neconstituționalității textului incriminator.

În consecință, revizuirea formulată de condamnatul ..., împotriva hotărârilor prin care s-a respins, ca inadmisibilă, cererea sa de înlăturare a pedepselor aplicate, întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) CPP, este posibil a fi admisibilă în principiu întrucât privește o hotărâre rămasă definitivă în condițiile art. 552 alin. (2) CPP.

De aceea, se va admite sesizarea formulată de contestatorul-condamnat ... și în baza art.475 C.p.p. se va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În baza art.476 alin.2 C.p.p. va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea formulată de contestatorul - condamnat ... (fiul lui ... și ..., născut la data de ..., CNP ...).

În baza art. 475 Cod proc.pen. sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală - în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. 1 Cod proc.pen. o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. f Cod poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale.

În baza art. 476 alin. 2 Cod proc.pen. suspendă judecata cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală.

Fără cale de atac.
Pronunțată în ședință publică, azi, 25.06.2020.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red. 3/2020
Thred. 12/2 ex. /04.08.2020
Jud. Sect. 1 /jud. [illegibil]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
– SECTIA I PENALĂ - Fond

Dosar nr. 115/19/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 17.06.2020

Tribunalul constituit din:

Președinte – [Nume]

Judecător – [Nume]

Grefier – [Nume]

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - este reprezentat de **procuror** [Nume]

Pe rol, se află soluționarea cauzei penale având ca obiect contestația formulată de contestatorul-condamnat [Nume], împotriva sentinței penale nr. [Nume] din data de [Nume], pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. [Nume].

La apelul nominal făcut în ședință publică *a răspuns* pentru contestatorul-condamnat [Nume] apărătorul ales, avocat [Nume], conform împuternicirii avocațiale nr. [Nume] din data de [Nume] atașată la dosar

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că, contestatorul-condamnat [Nume] a fost liberat condiționat la 02.06.2020 ca urmare a deciziei penale nr. [Nume] din data de 02.06.2020; s – a mai comunicat completului de judecată cererea înregistrată la dosar de către contestator, prin apărător ales, la data de 17.06.2020 prin care aceasta solicită sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Tribunalul a pus în discuție admisibilitatea cererii formulate de către contestatorul - condamnat [Nume]

Apărătorul ales al contestatorului – condamnat, având cuvântul, a susținut oral cererea atașată la dosar la filele 45 – 53 din dosarul cauzei, arătând că finalitatea demersului juridic solicitat instanței de control judiciar vizează interpretarea unitară a dispozițiilor art. 452 alin. 1 Cod proc.pen. în sensul îndreptării unei cereri de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. f Cod proc.pen. chiar și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale.

A arătat apărătorul că, din punctul său de vedere este admisibilă solicitarea sesizării instanței supreme pentru clarificarea unui incident procedural de care depinde soluționarea pe fond a contestației formulate în condițiile aplicării unitare a disp. art. 475 Cod proc.pen.

A mai arătat apărătorul că, din interpretarea disp. art. 475 Cod proc.pen. rezultă condițiile cumulative și obligatorii pentru admisibilitatea aplicării procedurii solicitate, după cum urmează: *instanța tribunalului este cea care va statua ca ultim grad de jurisdicție* (ÎCCJ – completul pentru dezlegarea unor chestiuni în materie penală, decizia nr. 11/2014, decizia nr. 17/2014) la momentul soluționării prezentei contestații; *sesizarea privește chestiuni de drept de care depinde soluționarea pe fondul cauzei* – revizuirea înaintată la Judecătoria Sectorului 5 București a fost întemeiată pe disp. art. 452 alin. 1 Cod proc.pen. vizând o hotărâre penală definitivă care nu a soluționat fondul cauzei astfel încât se impune interpretarea de către ÎCCJ a dispozițiilor art. 452 alin. 1 Cod proc.pen. și în considerarea art.

552 alin. 2 Cod proc.pen., în condițiile unei practici neunitare a instanțelor de judecată sub acest aspect.

Apărătorul a expus practica ÎCCJ și a arătat că prin jurisprudența constantă a instanței supreme aceasta a definitivat parametrii în care trebuie analizată natura juridică a problemei de drept supusă analizei sale în considerarea disp. art. 475 cod proc.pen. invocând în extensă decizia nr. 2/02.02.2015, decizia nr. 5/04.03.2015 și decizia nr. 22/09.06.2015.

Apărătorul a mai arătat, cu referire la cea de – a treia condiție de admisibilitate a sesizării solicitate, că nu există vreo hotărâre prealabilă sau vreun recurs în interesul legii care să fi analizat chestiunea de drept supusă dezbaterii.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, a formulat concluzii de respingere ca inadmisibilă a cererii formulate de către contestator privind sesizarea Î.C.C.J. pentru neîndeplinirea ultimei condiții prev. de disp. art. 475 Cod proc.pen. în raport de dispozițiile date de către instanța supremă prin decizia penală nr. 42/2005 prin care s - a stabilit în complet de 9 judecători în sensul că pot fi supuse revizuirii hotărârile penale definitive prin are s - a dispus asupra fondului cauzei respectiv, condamnare, achitare sau încetare proces penal.

Apărătorul ales al contestatorului – condamnat, având cuvântul *în replică*, a completat solicitarea arătând că motivul de revizuire a apărut prin Legea nr. 177/2010 – noul Cod de procedură penală – astfel încât, decizia penală a ÎCCJ nr. 42/2005 nu putea să aibă în vedere motive de revizuire care s – au ivit peste 5 ani, practic chestiunea de drept invocată vizând solicitarea stabilirii dacă, cazurile de revizuire se pot extinde în condițiile art. 453 alin. 1 lit. f Cod proc.pen.

TRIBUNALUL,

În baza art. 391 alin. 1 Cod proc.pen., urmează a stabili pronunțarea asupra admisibilității cererii formulate de către contestatorul – condamnat la data de 25.06.2020, atât pentru deliberare cât și pentru verificarea susținerilor acestuia, sens în care,

DISPUNE:

Stabilește pronunțarea asupra admisibilității cererii formulate de către contestatorul – condamnat la data de 25.06.2020.

Pronunțată în ședința publică de astăzi, 18.06.2020.

Președinte,

Grefier,